

İKRİME

Tabîînin en büyük âlimlerinden, İkrime bin Abdullah el-Berberî'dir. Künyesi Ebû Abdullah'tır. Berberi kabilesine mensûb idi. Husayn bin Hur el-Anberî'nin kölesidir. Abdullah bin Abbâs Basra'ya vâli ta'yîn edildiğinde Husayn, İkrime'yi İbn-i Abbâs'a hediye etti. İbni Abbâs'ın vefâtından sonra Hâlid bin Yezîd, Ali bin Abdullah'tan dörtbin dinara satın almak istedi. Bunu duyan İkrime, Ali'ye gelerek dedi ki; "Babanın ilmini dörtbin dinar'a mı satıyorsun?" Bu sözü çok beğenen Ali bin Abdullah O'nu azat etti.

İkrime hazretleri başta Kur'ân-ı kerîmin tefsîrini olmak üzere, diğer ilimleri Abdullah İbni Abbâs'tan öğrendi. Zamanın en büyük âlim ve fakîhi oldu. Mekke-i mükەرremede oturur, çoğunlukla hadîs-i şerîf toplamak için İslâm âleminin her tarafını dolaşırdı.

Abdullah bin Abbâs, Abdullah İbn-i Ömer, Ebû Hureyre, Hazreti Âişe ve Hasen bin Ali'den hadîs-i şerîf nakletmiştir. Şa'bî, Nehaî, Ebuş-Şa'sa Câbir bin Zeyd ve daha birçok âlim de ondan ilim öğrenip hadîs-i şerîf nakletmiştir.

Vefât târihinde ihtilâf vardır. 107 (m. 725) târihi de söylenmiştir. Geceyi üçe ayırmıştır. Birinde uyur, birinde hadîs ilmine çalışır, diğerinde de bol bol namaz kılardı.

İkrime (radiyallahü anh) tefsîr, hadîs ve fıkıh ilimlerine pek çok vâkıf idi. Daha Abdullah İbn-i Abbâs hazretleri hayatta iken fetvâ vermeğe başlamıştı. Hattâ İbn-i Abbâs hazretleri kendisine şöyle talimat vermişti: "Haydi git, onlara fetvâ ver. Sana bir kimse gelir de, kendisiyle alâkası olmıyan bir şeyi suâl ederse, ona fetvâ verme. Şen bu şekilde hareket edersen, sana insanlardan gelen sıkıntının üçte ikisini bertaraf etmiş olursun." İbn-i Abbâs hazretlerinin bu tavsiyesi, fetvâ verme konusunda tâkib edilecek yolu gösterir.

Kurre-tübnü Hâlid demiştir ki: "Hazret-i İkrime Basra'ya gidip, orada bulundukça, Hasan-ı Basrî va'z etmekten, fetvâ vermekten çekinirdi."

5) Vefeyât-ül-a'yân cild-3, sh. 265

- 6) Tabakât-ül-Müfessirîn cild-1, sh. 380
- 7) Tabakât-ı İbn-i Sa'd cild-2, sh. 385, cild-5, sh. 287
- 8) Tezkiret-ul-huffâz cild-1, sh. 95
- 9) Şezerât-uz zeheb cild-1, sh. 130
- 10) Mîzân-ül-i'tidâl cild-3, sh. 93